

RODOLJUB

Za oznanila
plačuje se od štiri-
stopne petit-vrste
16 vin. če se enkrat
tiska; 24 vin. če
se 2krat, in 30 vin.
če se 3krat ali več-
krat tiska.

Pisma izvolijo naj
se frankirati.
Rokopisi se ne
vračajo.

3. štev.

V Ljubljani, dne 4. februarja 1904.

XIV. leto.

V blatu tiče.

Kranjski klerikalci so jo s svojo obstrukcijo korenito zavozili. Zdaj tiče do grla v blatu in lahko bi se jim smejali na ves glas, če bi dežela vsled njihovega hudodelskega početja ne imela tako velikanske škode.

Do grla tiči ta pobožna sodrga v blatu in obupno se trudi, da bi se rešila iz njega na trdna tla, saj je pa tudi uprav grozna zavest, da je bil klerikalni račun napačen in da utegne nastati katastrofa, če hitro, hitro ne pride rešitev.

Šele ob novem letu so izvedeli klerikalci, da so se pri svojem računu vrezali. Izvedeli so to iz odločbe glede pobiranja deželnih doklad. Iz nje so posneli, da stoji tudi dunajska vlada na stališču deželnega odbora, da je namreč deželni zbor dovolil proračunski provizorij na nedoločen čas, ne samo za eno leto in da se torej lahko celih šest let izhaja, če tudi deželni zbor ne odobri rednega proračuna.

To je bil hud udarec za naše klerikalce. Začeli so obstrukcijo, ker so bili prepričani, da kar na hitro prouzroče zaželjeni prevrat — zdaj pa vidijo, kako so se zmotili. Proračunski provizorij je dovoljen za nedoločen čas in dež. odbor torej lahko vodi dež. gospodarstvo tudi brez dež. zbora, vso dobo za katero je izvoljen dež. zastop.

Zdaj so klerikalci prišli do spoznanja, kako velikanska budalost je njih obstrukcija. Toliko časa, da poteče doba, za katero je voljen dež. zbor, ne morejo čakati, saj se ljudje že zdaj puntajo, ker ni deželnih podpor. In kaj bo šele, če deželnih podpor še nekaj let ne bo in izostanejo tudi državne podpore.

Klerikalci so začeli iskati izhoda iz zagate, v katero jih je zapeljal njih plitvi dr. Šusteršič. Na volilno reformo zdaj niti ne mislijo več. Sicer so v dež. zboru neštivilnokrat izjavili, da ne bo obstrukcije konec, dokler ni sklenjena volilna reforma, ali jasno jim je, da so bile te izjave velika neumnost. To dobro vedo, da se morajo rešiti na drug način, če se nečejo izpostaviti največji nevarnosti.

Za to rešitev je napravil dr. Šusteršič nov načrt. Na kratko se glasi: Zahtevajmo, da se odstrani deželni predsednik baron Hein in na njegovo mesto postavi klerikalec — potem nehamo z obstrukcijo in počakamo mirno, da poteče doba dež. zbora. In mislili so si: Pri novih volitvah bo novi predsednik že znal korigirati srečo tako, da dobimo večino.

Poskusili so res svojo srečo. Ko je cesar pri sprejemu delegatov ozmerjal dr. Šusteršiča, je ta vso

krivdo za razmere na Kranjskem skušal zvaliti na barona Heina, češ, barona Heina naj se odstavi in kojbo konec obstrukcije.

In dr. Šusteršič je res mislil, da doseže ta svoj smoter. Temu smotru primerno je uredil tudi svoje postopanje v delegaciji, kjer se je izigral za velikega Avstrijanca. Dr. Šusteršič je bil edini slovenski delegat, a niti z eno besedico se ni zavzel za pravice in koristi slovenskega naroda. Vsi drugi delegatje raznih narodnosti so se zavzemali za svoje narode, povdarjali njih želje in zahteve, povdarjali nji pritožbe in ožigosali krivice, ki se jim gode. Samo zastopnik najbolj zatiranega in najbolj prikrajšanega naroda v avstrijski državi, slovenski zastopnik dr. Ivan Šusteršič, ni znil o slovenskih narodnih zahtevah in pritožbah, zato pa je zasramoval srbske častnike, ker so odstranili trinoga, ki je srbski narod ubijal, se je navduševal za oficijalno balkansko politiko, ki gladi po Nemčiji in hoče germanizirati južne Slovane in se v nemal za svobodo — rimskih kardinalov pri volitvi papeža.

Klerikalci se dobro zavedajo, kako izdajalsko je bilo to postopanje, — kdor namenoma ne stori svoje narodne dolžnosti, je izdajalec — a strinjajo se z njim, kakor se vsakdo lahko prepriča iz »Slovenca«, ki je z eskamotersko spretnostjo znal prikriti značaj Šusteršičevega postopanja v delegaciji.

Skoro obenem, ko se je dr. Šusteršič skušal prikupiti navzgor in pokazati merodajnim krogom, da kranjska klerik. stranka sploh v narodnem oziru ničesar ne zahteva, je začela krožiti po dunajskih listih vest, da odstopi baron Hein in imenovali so se kandidacije za njegovo dedščino. Ali dr. Šusteršič se je bil s to svojo špekulacijo vrezal. Zaman se je bil v delegaciji prostituiral, zaman je vladi obetal, da je takoj konec obstrukcije, če se mu žrtvuje baron Hein. Vsa ta akcija se je končala s porazom klerikalcev.

Zdaj so klerikalci napravili zopet nov načrt, in zopet so znatno odnehali. Zdaj ne zahtevajo niti volilne reforme, niti odstranitve bar. Heina, le eno zahtevajo, naj se jim omogoči, da na lep način opuste obstrukcijo. Ta »lepi način« naj so jim zagotovi s tem, da se razpusti deželni zbor in razpišejo nove volitve. Zdaj upajo, da še ohranijo vsaj dosedanje svoje mandate, da ohranijo vsaj svojo posest, če že ničesar ne pridobe, in to je tudi nekaj, zakaj kdo ve, kako bi bilo čez nekaj let!

V ta namen so po svojih žurnalističnih pomočnikih spravili v dunajske liste vest, da hoče vlada razpustiti deželni zbor. Nekaj dni je krožila ta vest po listih in klerikalci so težko čakali, kaj poreče vlada. In vlada jim je hitro in točno odgovorila, da tudi iz te moke ne bo kruha in da deželnega zbora ne razpusti.

To je dobra lekcija za to brezvestno stranko, ki je mislila, da sme res nekaznovano poženjati kar hoče. Zdaj vedo klerikalci, da vlada niti za las ne odneha in da jim niti najmanjše koncesije ne dovoli. Zašli so v blato, naj sami gledajo, kako pridejo ven.

Odprti sta klerikalcem samo dve poti: ali brezpogojno opustiti obstrukcijo ali pa čakati v obstrukciji, da poteče deželni zbor doba, za katero je voljen. In tako je prav, zakaj bilo bi neodpustljivo, če bi se vlada vklonila obstrukciji in kapitulirala pred njo, neodpustljivo, pa tudi usodepolno.

Češka obstrukcija.

Praga, 2. februarja. V nedeljo je imel v Časlavi posl. dr. Pacák politični shod ter izjavil, da so Čehi slej kot prej za spravo, ako se pokaže vlada prijazna glavnim češkim zahtevam. Enoglasno se je sprejela resolucija, v kateri se mladočeški klub pozivlje, naj nadaljuje obstrukcijsko politiko, dokler se Čehom ne izpolnijo zahteve.

Hrvatski sabor.

Zagreb, 2. februvarja. V seji, ki je bila 30. pr. m. je poslanec dr. M. Derenčin utemeljeval svoj predlog glede spremembe volilnega reda za sabor. V svojem govoru je naglašal, da načrt za ta zakon že pet let gnije v odseku za notranje zadeve, dasi je Hrvatski reforma volilnega reda potrebna, kakor nikjer v Evropi. Tega pa je kriva večina, ki ne mara, da bi ta načrt postal zakon, saj se je neki član te večine v Pešti celo izrazil, da hrvatski narod še za sedaj veljavni volilni red ni zrel. S takšno trditvijo se žali ves narod, ki je že na številnih shodih dokazal svojo zrelost in sposobnost, da razpravlja o političnih vprašanjih in se vdeležuje javnega življenja. Z ozirom na lanske nemire je rekel govornik, da jih je vlada sama povzročila s svojimi ekscesi. In če hoče sedanja vlada, da bo vladal v deželi trajni mir, mora spremeniti bankerotni sistem, ki je narod dovel do revolucije. Khuenov v'adni sistem je popolnoma omejil ustavno svobodo in o svobodnih volitvah ni bilo pod njegovo vlado niti govora. Hrvatski narod pa zahteva sedaj glasneje, kakor kdaj prej, da se mu dá svoboda,

ki je pogoj vsakega razvoja. Ako se bo narod še nadalje tlačil, mu preostaneta samo še dva pota do svobode: orožje ustave in revolucija. Če hoče vlada preprečiti revolucijo, mora razširiti ustavna prava v toliki meri, da se jih bo narod lahko posluževal v svojih stremljenjih po svobodi. Načrt za preosnovno volilnega reda je sestavljen po vzoru ogrskega zakona, izpuščene so le one točke, ki se tičejo duhovnikov. Govornik je nato še nadrobno razpravljal o svojem načrtu, kazal na nasilstva, ki se gode pri volitvah in naglašal, da je teh kriva vlada, ki dovoljuje, da politične oblasti zlorablajo zakone. Ker je dr. Derenčin povedal večini marsikatero gorko in bridko, kar ji je bilo očitno skrajno neljubo, je predsednik Gjurgjević nenadoma prekinil sejo, vsled česar je govornik izgubil besedo. Predsednik je nato izjavil, da se bo o tem predlogu glasovalo brez debate. Dr. M. Starčević je interpeliral o ureditvi deželne meje med Hrvatsko in Ogrsko. Podban Šumanović mu je odgovoril, da so dela v tem oziru že skoro končana, kar je interpelant vzel na znanje.

Zagreb, 2. februarja. Na dnevnem redu včerajšnje seje je bila kot prva točka glasovanje o Derenčinovem predlogu glede preosnove volilnega reda. Sabor je soglasno sklenil, da se predlog odstopi v poslovanje pravosodnemu odseku in odboru za notranje zadeve. Nato se je nadaljevala glavna razprava o proračunu. Kot prvi je govoril oddelni predstojnik dr. Pavić, ki se je v svojih izvajanjih bavil ponajveč s šolskimi odnošaji. V svojem govoru je naglašal, da je na Hrvatskem še 54% analfabetov. Leta 1869. jih je bilo še 81%. Da se je število analfabetov v zadnjem času za toliko znižalo, je zasluga ljudsko šole. Na Hrvatskem je sedaj 1400 ljudskih šol in 2457 učiteljev in učiteljic. Šole, katere morajo vzdržavati občine, stanejo 4 milijone kron. Za šolo godnih otrok je 322.274. Če se to število vpcšteva, bi moralo biti udnih moči vsaj 4028, torej vsaj 800 več, kakor sedaj. O dekliških šolah je rekel, da so silno potrebne, a ker dekleta, ki obiskujejo višje dekliške šole, ponajveč prestopijo v učiteljišča, vsled česar nastane hiperprodukcija, je treba obisk preparandij omejiti. Da pa vlada ona dekleta, ki hočejo študirati, odškoduje, jim je otvorila pot k filozofičnim in farmacevtskim študijam. Pavić je nato še razpravljal o strokovnih šolah in o srednjem šolstvu ter sklenil svoj govor z zagotovitvijo, da bo vlada v doglednem času zboljšala plače uradnikom in profesorjem. Za Pavićem je govoril madjaron, duhovnik Šnap, ki je ostro

napadal opozicijo, zlasti pa duhovnike, ki so njeni pristaši.

Prihodnja seja je v sredo dopoldne.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 2. februarja. Turška vlada se pritožuje neprestano pri poslanikih velesil. Sedaj dolži Sarafova, da je nakupil v Avstriji velike množine turških fesov, da jih razdeli s turškimi uniformami vred vstašem z namenom, da se bo proizvoditelje atentatov smatralo za turške vojake. Nadalje se dolži organizacijo, da izdejuje v Vranji dinamit in bombe, da se je poslalo v Samatov sedem zabojev streliva in pet zabojev bomb, da je v Gabrovi izgotovljenih 5000 uniform in da je Sarafov nakupil v Italiji 7000 pušk. Turškim ovadbam se seveda ne sme vse verjeti.

Domače in razne novice.

— **Šusteršičev shod in Krekova sodrga pred sodnijo.** Dne 20. jan. se je izvršila pred tukajšnje kazensko sodnijo razprava zoper Julijano Mojškerčevo in zoper Miho Črneto. Imela sta se zagovarjati zoper obtožbo g. Ivana Kocmurja, uradnika v tukajšnji c. kr. tobačni tovarni, kateremu sta opetovano očitala, da je na Šusteršičevem shodu na Starem strelišču med cesarsko pesmijo žvižgal, da je ničvreden človek, ki kot uradnik cesarske tovarne med cesarsko pesmijo piska itd. Julijana Mojškerčeva in Miha Črne sta bila namreč „reditelja“ Šusteršič-Krekovega shoda. Kako se je vršil in končal ta shodek, to je še vsakemu v spominu. Da je dr. Šusteršič prvokrat v svojem življenju nastopil pred njega vrednim poslušalstvom, namreč pred tistimi tobačnimi baburami, ki hodijo v dr. Krekove socialne kurze svoj smrad odkladat; da sta se dr. Šusteršič kakor tudi dr. Krek borila takorekoč za besedo ker se je po akustični dvorani strelišča neprestano razlegalo med njihovimi govori žvižganje in piskanje, tega ta dva prijatelja in ljubljenca slovenskega „ljudstva“ nista mogla utajiti in ne bosta mogla pozabiti. Nekaj je omenjena kazenska razprava dognala, kar se dosedaj še ni zadosti poudarjalo, namreč to, da se je pri tem patriotičnem shodu dr. Šusteršiča in dr. Kreka na nečuven način profanirala — cesarska pesem. Najbrže sta slutila da nalezita s svojimi „izvajanji“ na hud in glasen odpor, kar se je tudi v resnici zgodilo. Zategadelj pa je zvita pamet dr. Kreka prišla na originalno misel, preprečiti in onemogočiti razgon shoda s tem, da bi se v najkritičnejšem trenutku, ko bi eventualni „šunder in pisk“ priklopel do vrhunca, imela zapeti cesarska pesem in s tem prisiliti vso opozicijo k najlepšemu miru in poslušanju. Pravijo, da so se celi teden pred shodom zbirale zloglasne „amaconke“ tam nekje na Žabjeku k pevskim vajam in da jim je dr. Krek sam „taktiral“ pri petju, katero je dr. Lamppek seveda spremljal na svojem znanem klavirju! In res! Cesarsko pesem so se za silo naučili in da trud ni bil zaman, pokazalo se je na shodu. Dr. Šusteršičev surovi glas je še shajal zoper srupne ugovore, s katerimi večina pokušalstva ni prizanašala. Dr. Krekov

„milobni in priženski“ glas pa je kmalu omagal in že proti sredi njegovega govora se je bilo bati, da silni hrup docela preobvlada g. Evangelista in da jo bode treba pobrati čez oder. In v tej velikanski sili — pomagal mu ni Bog, marveč pomagale so mu tik pod govorniškimi odrom na debelo zbrane amaconke in pevke z Žabjaka. In v smrtni nevarnosti dal jim je kot njihov dirigent odrešilno znamenje za cesarsko himno, nakar se je zadržalo nekaj cigarrarskih grl in so v bližini stoječi poslušalci vzpričo hudega prerivanja končno v tem „ubranem“ petju spoznali, da se poje cesarska himna. Med tem in še poprej, predno se je spoznala cesarska pesem, pa so že reditelji shoda, razne brezposelne eksistence, po dvorani vpili: „cesarska pesem se poje“ in s tem srečno udušili strahovito žvižganje, ki je veljalo dr. Šusteršiču in dr. Kreku. Pa s tem Krekovih in krščansko-socialnih zvijač še ni bilo konca. Na shodu je bilo tudi nekaj Krekovih nasprotnikov, katere on že dolgo preganja s posredovanjem svojih ožjih pristašic v tobačni tovarni. Med temi nasprotniki zavzema menda prvo mesto g. Ivan Kocmur, katerega se je od krščanske strani že na vse mogoče načine lovilo v past in ga denunciralo pri predstojništvu. In tako je bilo tedaj treba tudi Šusteršičev shod in cesarsko pesem na tak način izrabit zoper njega, da se ga očrni in ob službo spravi. In kaj so si ti ljudje v ta namen izmislili? V tistem trenutku, ko je dr. Kreku pohajala beseda, ko je bil nažvižgan od vseh strani in ko se je v „pomirjenje“ začela peti cesarska pesem, katere sprva ni nihče razložil, začele so kar naenkrat nekatere babnice, ki so stale v bližini g. Kocmurja, vpiti in razsajati: „Ala, Kocmur žvižga med cesarsko pesmijo!“ Zlasti pa je Julijana Mojškerčeva začela rjuti nad Kocmurjem, češ, „Vi ste žvižgali“, itd. To očitanje mu je isti dan še večkrat ponavljala in razširjala, tako da je drugo jutro vsa tobačna tovarna govorila o Kocmurju, da je žvižgal med himno. Med tem ga je mož Julijane Mojškerčeve tudi v „Vaterlandu“ imenoma obrekel žvižganja, tako da je g. Kocmur dobil poziv od predstojništva, da mora vložiti tožbo zoper to govorico, kar je tudi takoj storil. Pri razpravi sta Mojškerčeva in Črne nastopila dokaz resnice. Imela pa nista druge priče, kakor nekega sumljivega Franceta Kočarja, brezposelnega urarskega pomočnika, ki je pod prisego trdil, da je videl in slišal Kocmurja žvižgati. Ta človek je bil tudi reditelj shoda in je imel menda tisti dan povsem drugačne oči in ušesa kakor drugi ljudje. Kajti vsi udeležniki shoda, ki so stali v neposredni bližini g. Kocmurja, so kot priče pod prisego potrdile, da g. Kocmurja niso slišali niti enkrat zazvižgati. Tri priče med njimi so naravnost povedale, da bi ga na vsak način morale čuti, tudi če bi še tako tiho žvižgal. In tudi to so priče potrdile, da je g. Kocmur še celo svoje sosede in tovariše miril in pogovarjal, naj ne delajo prevelikega ropota. Tako se je torej dognalo, da priči Kočarju ne pristojata niti trohica vere. Dognalo se pa je, da je bilo to očitanje le skrbno premišljena hudobija Mojškerčeva. S tem sredstvom se je hotelo Kocmurja očrniti pri vodstvu tovarne, kakor je Mojškerčeva na shodu proti Kocmurjevemu bratu zagrozila, da ga bode „inspektorju“ za-

tožila, ker je žvižgal med cesarsko pesmijo. Tako je zopet enkrat en katoliški dokaz resnice izpodletel in se „izcijazil“. G. dr. Benkovič je sicer predlagal, da naj se vse priče še enkrat zaslišijo na licu mesta, na starem strelišču, kjer naj se Šusteršičev shod takorekoč en miniature obnovi. Sodnik je smatral to za nepotrebno in zaključil dokazovanje. Zastopnik g. Kocmurja dr. Konrad Vodušek je nato pojasnil vso tendenco, s katero sta se Mojškerčeva in Črne lotila g. Kocmurjeve časti, poudarjal, da so pač drugi elementi na tem shodu profanirali cesarsko himno in le nastavljali past svojim nasprotnikom, kamor so se pa sami ujeli. Ker se o kaki dokazani resnici niti govoriti ne da, predlagal je, da se posebno Mojškerčevi Julijani s sodbo naloži zaslužena ostraka. Kmalu na to je razglasil g. sodnik sodbo, spoznal oba obdolženca za kriva, obsodil „gospo“ Julijano Mojškerčeva na 8 dni, Miho Črneto pa na 48 ur zapora. Tako je g. Kocmur zadobil sijajno zadoščenje pred krščansko-socialnimi jeziki. Mojškerčeva Julijana pa naj premišljuje v samotnih dnevih kazni čez svojo tužno preteklost ter naj se zahvali dr. Kreku za imenitna navodila k temu, kako se najlozje priroma na — novi Žabjek!

— **Šusteršičeva obstrukcija žre naprej!** V največjih stiskah je ribniški cestni odbor. Ne more ne naprej, ne nazaj. V dolgovihi tiči, kakor zagozda v hlođu! Kaj početi? Sklenil je odbor, v katerem sedi tudi obstrukcijski starosta Pakiž, da naj se za ceste v letu 1904 pobira 50% doklada. Obrnil se je na to s ponižno prošnjo do deželne odbora, da naj pobiranje te doklade dovoli. Deželni odbor pa je mogel dovoliti le 20% doklado, ker vsled obstrukcije v deželni zboru ni dobil pooblastila, dovoljevati cestnim odborom 20% presega joče doklade. In sedaj tiči cestni odbor v veliki pasti, in v ti pasti tiči tudi oče Primož Pakiž, ki v deželni odboru z obstrukcijsko pestjo po mizi tolče, v cestnem odboru pa mora ravno isti Pakiž debele solze točiti nad svojo lastno obstrukcijo. Šmešen starček to! Da se vsaj nekaj prihrani, svetovali bi Ribničanom, naj odpuste vse cestarje, ter naj mesto njih na ceste spode ribniške kaplane, da bodo ti lenuhi vsaj kaj delali. Tudi se jim bode pri tem vroča kri ohladila, da ne bodo več zalezovali vaših zakonskih žen in vaših deklet! Vrli Ribničanje naj toraj premišljujejo, če bi kaj takega pametno ne bilo. Mi mislimo, da bi bilo prav pametno!

— **Kravarja Drobniča obstrukcija žre naprej!** Obločice leže v volilnem okraju farškega podrepnika Drobniča. Velika reva je ta Drobnič, in nekaj jih je na svetu, ki prisegajo na to, da ta možiček niti do dvajset šteti ne zna. Vzlic temu je pri obstrukciji v deželni zbornici klerikalni ta kravarček odpiral svoja ustica, prav kakor da je vsak hip pripravljen s pestjo vdariti. Za svoje volilce se pa čisto nič ne zmeni, za nje ni niti toliko dosegel, kolikor ima črnega za svojim nohtom! Vas Obločice ima tega poslanca, in lahko ga je žalostna! Vas dolžuje deželi ogromno svoto na stroških radi neke

agrarske razdelitve. Možakarji iz Obločic obrnili so se torej na deželni odbor, da naj jim kaj odpiše od teh stroškov, ker so reveži in berači. Deželni odbor pa je moral prošnjo odkloniti, ker bi smel tak odpis dovoliti deželni zbor, ki radi Drobničeve obstrukcije ne posluje. To obstrukcijo pa plačujejo možje iz Obločic. In prav drago jo plačujejo! Kaj, ko bi se ti možje združili ter povedali Drobniču, ki se za svoje volilce niti toliko ne zmeni kot za svoje krave, da naj pusti politiko ter ostane pri svojih kravah! Bo prav!

— **Katoliška žrtev katoliške obstrukcije.** Veliko je molil, nebroj božjih potov je popisal v „Danici“, in vsikdar je bil najvdanejši in najzanesljivejši privrženec klerikalne stranke! Nadučitelj Levičnik namreč! Stari Levičnik iz Železnikov! Znan pobožen mož. Sedaj, ko je tlačanil več nego štirideset let v šoli, podal se je v zasluženi počitek. Kdo bi ga mu ne privoščil, njemu, ki je toliko časa delal v šolskem vinogradu, dokler mu niso vsahnile zadnje moči. Človek ni iz železa, a da bi tudi bil, bi kot ljudski učitelj vendar le opešal potem, ko bi imel za sabo štirideset let poštenega dela! Deželni šolski svet odmeril je gospodu Levičniku beraško pokojnino 800 K. Tudi deželni odboru se je videlo kaj tacega krivično, in zategadelj je deželni zbor predlagal, da naj se pokojnina v tem slučaju zviša na 2000 K. Ker ni bilo resnega delovanja v deželni zbornici, ostal je gospod Levičnik na kopnem. Radi tega pa se ima zahvaliti dr. Šusteršiču, dr. Kreku, ker ravno ta dva poštenjaka sta mu požrla zvišano pokojnino. Je že tako, katoliška obstrukcija tepe najbolj katoliške volilce same! In tudi v bodoče bode tako! Popi, sedeči pri polnih loncih, pa bodo še vedno rohnili, da je obstrukcija največja dobrota za deželo.

— **Katoliška obstrukcija žre naprej.** Vas Gorenje Vreme si je napravila vodovod, ki je že dogotovljen in mu je obljubljena tako deželna, kakor državna podpora. Vsled obstrukcije je izostala deželna podpora in gornjevremski kmetje so v veliki stiski, ker je treba podvzetnika plačati, če ne, jim grozi s tožbo. Na vrat na nos morali so torej najeti posojila 10.000 kron, da se izognejo tožbi. Vsega tega ne bi bilo treba, da so se katoličani v deželni zbornici vedli kot poslanci, a ne kot pijanci. Gornje Vremčani, če še kdaj pride k vam oguljeni dr. Janez Krek ter vam hoče hvaliti katoliško obstrukcijo, pokažite mu svoje dolžno pismo, ki vam bo še dolgo, dolgo časa v kosteh ležalo. Potem, ko ste zašpehanemu Evangelistu pokazali dolžno pismo, pa vzemite krepelec v roke in Janezu Evangelistu namlatite na hrbet nekoliko katoliške obstrukcije, da bode vsaj vedel, kak okus ima ta obstrukcija. Tako naredite, pa bo prav!

— **Poslanec in veliki konsumar Jaklič** zopet na široko piše v „Slovenca“ ter nesramno napada g. Višnikarja. Moža vidno grize, da smo pojasnili, kako delata za ljudstvo on in Šusteršič in da smo odkrili njun švindal. Jezi ga, da še kdo drugi razume o krošnjarstvu in da se je posebno g. Višnikar, kateri že mnogo le živi med krošnjarji, pečal tudi s tem

vprašanjem, katero smatrata Šusteršič in Jaklič za svoj monopol. Ako le kdo spregovori o tem, že zaevilita, kakor bi jima stopil na kurje oko. Dokler bodo Slovenčevi sotrudniki tako lajali in zavijali, je stvarna polemika z njimi nemogoča. Ne vemo, čemu se tako bojite za mandate, saj imate, kakor pravite, 38.000 zavednih volilcev za seboj ter vam je zagotovljena pomoč vse kranjske duhovščine od knezoškofa do zadnjega kaplana! Sicer pa delajte v deželni zboru še 4 leta tako uspešno in vzorno za našega kmeta kakor ste delali prve dve leti, potem vam mandati nikakor ne morejo oditi. Da je ribniška občina zahtevala v svoji peticiji, da se odpravi krivica vsem tistim krošnjarjem, tedaj tudi v kmet- skih občinah kočevskih, kateri morajo sedaj plačevati doklade za mestno ob- čino kočevsko, klerikalni voditelji ne bodo in ne smejo priznati, ako nečejo prelomiti prisega, da bodo vse reagira- li in zavijali, kar store naprednjaki za ljudstvo.

— **Katoliška obstrukcija žré naprej.** Imenitna je Struška dolina, prvič zategadelj, ker je nekako korito, v katero spušča Jaklič vodo svoje pameti. Naj bodo prismo- darije omenjenega katoliškega po- slanca še tako gorostasne, v Strugah jih imajo za pristno modrost! Drugič je pa dolina imenitna tudi zategadelj, ker ji naravna voda napravlja ve- like zadrege. Vkoreninila se je na- vada, da se je v deželni proračun skoraj vsako leto postavljala precejš- nja svota za »odvajanje voda v struški dolini«. Letos je bil de- želni odbor prisiljen, dotično svoto črtati iz proračuna, in to radi Ja- kličeve obstrukcije. Imeli bodo torej tik Jakličeve vode tudi domačo vodo. Kadar bode prav visoka, naj vržejo v njo domačega svojega fajmoštra, domačega svojega župana in doma- čega svojega poslanca. Če se ta uma- zana trojica malo opere, služilo ji bode le v korist! Če pa ošabnega popa, zabitega župana in domišlja- vega Jakliča voda vzame, pa tudi nič škode ne bode! Samo ob sebi se pa ume, da bodo Stružani katoliško ob- strukcijo še naprej hvalili, ker imajo vodo ne samo po dolini, nego tudi po glavah!

— **„Slovenec“** očita prav rad in prav pogostoma dr. Tavčarju tiste krone, ki jih dobiva kot deželni od- bornik. Prav kakor bi klerikalni de- želni glavar Detela in klerikalni deželni odbornik Povše ničesar ne prejemale. Klerikalcem povemo za- upno, da prav lahko dosežejo, da dr. Tavčar ne bo dobival ničesar; svoja pristaša, Detelo in Povšeta, naj pridobé, da se odpovesta svojim pre- jemkom in v tistem trenutku se jim odpove dr. Tavčar. Capito!

— **Sličica iz katoliškega tabora.** Od Sv. Križa pri Kostonjci se nam piše: Dne 11. t. m. je bila tu občinska seja, v kateri je župan, veliki katoličan Janez Kerin potrdil občinski račun, katerega so njegovi klerikalni kimovci slepo podpisali, oz. podkrižali. Značilno je, da je postavil ta brumni župan v račun tudi 6 K za pot v Krško, ko se je šel gostit o priliki šol. slavnosti. Na tej pojedini je bil menda od Šusteršičevega sv. Duba tako navdahren, da je kot pristni klerikalec napil nemškemu liberalcu. Kakor kdo zna in more! V računu je bilo tudi 30 K za kurjavo občinske pisarne, katera se nahaja v stari šoli. Ta pisarna je bila dvakrat

zakurjena in to pri proračunski in ra- čunski seji. Drugo uradovanje se je vršilo v županovi gostilni. Tako urado- vanje nese. Neka tukaj jako čislana oseba se je izrazila, da je to „molzna krava“. Ako bi kakega veselega Pre- gorca stal živinski potni list pet ali deset kron, to nič ne de; saj gre v blagor očeta Kerina. To mu pa še ni zadosti. Tudi kuriti se mora njegova beznica na občinske stroške. Ako raču- nimo vsakokratno kurjenje pisarne v stari šoli à 1 K, je porabil oče Kerin za kurjavo svoje „oštarje“ 28 K ob- činskega denarja. K tem 28 K prište- jemo 6 K potnine k banketu v Krško. Očka Kerin je torej takoj v prvih de- vetih mesecih svojega plodonosnega (?) županovanja obrnil 34 K občinskega denarja sebi v korist. Ako bi to storil kak liberalni župan, rekli bi klerikalci, da je občino za 34 kron osleparil. O očetu Kerinu se ne more kaj takega trditi, ker si je on na kostanjeviškem shodu pridobil venec mučeništva za ka- toliško stvar in s tem vencem županski stolec, rekše „molzna kravica“. Očeta Kerina tudi jako v oči bode stara šola. Silno rad bi videl, da se proda. Saj se sedaj vrši v pisarni v stari šoli le kaka nepravilna občinska seja; vse drugo narede oče župan lepo na „gorkem“ doma v „oštarji“. Ko pride stara šola v last privatne osebe, bo osredotočeno vse delovanje v Kerinovi gostilni. Nje- gova posojilnica tudi kaj krepko pod- pira njegovo gostilno. Po opravi v posojilnici se vsede kaka lahkomišelná družbica v gostilno na „likof“. Ob taki priliki so Kerinovi ljudje obojnega spola silno ljubeznivi. Z milim petjem in du- hovitimi dovtipi, ki se največ sučejo okoli grebenične jame in gnojnice, za- bavajo ti vrli katoličani in divne Ma- rijine device „fajhtno“ družbo. Ako se prav dobro pije na račun posojil- ničarjev siromakov, se še očka Kerin tako razvnamejo, da sami navdušeno zakrožijo pesem: „Oj ti vila z Velebita“. Kaj ne, da je tako, očka župan? Po- sojilnica in županstvo sta dve prav dobri molzni kravici. Ni čuda, da se bahate pred drugimi: „Denarja dost, vsega dost!“ Privoščite tudi lačnemu sosedu skorjico kruha; saj ste na glasu kot dober katoličan. Marsikaka zanimivost bi se še dala napisati, osobito iz onega časa, ko je vladal v Sv. Križu Francel „ta debu“. Znabiti pri priliki. Na svi- denje!

— **Hrvatske vesti.** Jugo- slovska akademija znanosti v Zagrebu ima danes javno sejo, na kateri bo čital pravi član dr. Jurij Majcen učeno matematično razpravo. Grozen umor. V Božjakovini so v sredo zvečer pijani kmetski fantje zaklali gozdarja Švedija. Gozdar se je na večih mestih preboden takoj zgrudil mrtev na tla. Pa to še divjakom ni bilo dovolj. Odrezali so mu še jezik in ga strašno razmesarili na rokah in nogah. Vzrok ubijalstva ni znan.

Križ in polmesec. Vojaški zdravnik v Vlasenici v Bosni je dobil nalog, da cepi mesto civilnega zdrav- nika kože. Pri cepljenju je opazil, da so prinesli samo kristijani svoje otroke, dočim so mohamedanci popolnoma iz- ostali, kar se mu je zdelo zelo čudno. Zato se je obrnil na več odličnih mo- hamedancev in jih vprašal, kaj je temu vzrok. Odgovarjali so mu, da ne daje zato svojim otrokom cepivo koz, ker je prejšnji zdravnik cepivo urezaval v obliki križa. Zdravnik jim je nato obljubil, da bo pri mohamedancih cepil koze v obliki polmeseca, nakar so vsi mohamedanci prinesli svoje otroke k cepljenju.

Gledišče v Varaždinu se je 28. pret. m. zopet otvorilo, ko so se izvršile potrebne varnostne odredbe za slučaj kakšnega požara.

List hrvatskih natakarev, gostilničarjev in kavarnarjev je že izšel in bo izhajal vsakega 15. v mesecu. Kakor kaže prva številka, bo list prav spretno urejevan.

— **Ameriške novice.** Prvi slovenski zdravnik v Ameriki. Nedavno je bil na čikaški univerzi pro-

moviran doktorjem vsega zdravilstva Slovenec Martin Ivec. Rojen je bil na Kranjskem, a prišel že 10 let star v Ameriko. Najprvo je bil učitelj, potem pa šel študirat medicino v Minneapolis. Ves čas svojih študij se je sam zdrže- val. Nastane se v Čikagu, pozneje pa se namerava preseliti v Joliet.

— **Smrt rojaka v Ameriki.** V South Forku je ubila skala Slovenca Janeza Zalarja, doma iz Št. Vida pri Cerknici.

— **Ženitev na povelje.** V mestu Severance, Kans., je izdal mestni poglavar proklamacijo na vse samce, da se morajo še tekom tega leta po- ženiti, sicer plačajo visok davek, ki jim ga naloži mestni zastop. Dekleta se opozarja, da je v prestopnem letu lažje (!) najti moža kot v navadnem. Proklamacija zaključuje: Mož, ki se noče oženiti ter vzdrževati soproge, ni dober državljan. Obenem obeta sodnik, da letos vse pare zastoj poroči.

— **Vsled lakote ljudjožrci** so postali Indijanci ob Hudsonskem zalivu. Umorili in pojedli so neko belo žensko.

— **Najnovejše novice.** — Podražuje mesa na Dunaju. Kakor znano, je sklenil dunajski občin- ski svet, da naj se začne uvažati meso iz Argentine. Proti temu sklepu je izdalo trgovinsko ministrstvo posebno naredbo, v katerem pravi, da je za preskrbovanje Dunaja z mesom v prvi vrsti potrebno, da se spremeni centralno živinsko sejmišče v svobodni trgovinski semenj; nadalje naj ustanovi mesto ve- liko klavnico, mesarska sejmišča in več novih mesnic v posameznih okra- jih. Ako mestna občina tega ne stori, poskrbela bo vlada za ustanovitev ve- like klavnice, ki bo pod državno kon- trollo ter v neposredni zvezi s kmetij- skimi organizacijami.

— **Run na hranilnico.** Nemci so napravili run na hranilnico sv. Cirila in Metoda v Brnu. Njihovim lažem se je posrečilo, da so lahkoverni vložniki vzdignili prvi dan do 800.000 K. Sedaj pa se je predstojništvu že deloma po- srečilo, dokazati prebivalstvu, da je vest o propadu hranilnice le nemška zlobnost.

— **Posledica slabih šolskih spričeval.** Ob sklepu prvega tečaja budimpeštanskih šol je izginilo 11 učen- cev, ki so deloma izvršili samomor, deloma pa se klatijo po skrivnih krajih zaradi slabih spričeval.

— **Smrt v jezeru.** Čez Grundl- sko jezero sta se drsala 30letni sin nadgozdarja Grieshoferja in 28letni lovec Fr. Hofer. Sredi jezera sta nale- tela na mesto, kjer izvira topla voda ter vsled tega voda ni zamrznila. Oba sta zginila v 50 met. globokem jezeru, dasi je bila pomoč blizu.

* **Telefona ni poznal.** V Neunkirchenu na Nemškem je dobil župan od oblastnije telefon v uradno porabo. Politični predstojnik je bil sam tako ljubezniv, da je županu na nje- govemu domu razložil vse tajnosti apa- rata. Prišedši domov pa je zapazil, da je pri županu pozabil svoj dežnik. Ta- koj je pozvonil na telefon ter poklical župana. Župan se je tudi javil pravilno. Predstojnik ga je vprašal, ali ni poza- bil v njegovi pisarni svoj dežnik. Župan je res našel v nekem kotu dežnik, stop- pil ž njim k telefonu ter zaklical: „Gospod predstojnik, res je ostal pri meni neki dežnik, prosim, pogledjte, ali je ta vaš!“ In pri tem je držal vaški poglavar dežnik k telefonu.

* **Glejte namestnika bož- jega!** Duhovnik Filibert Guyot, vikar v Cerdonu pri Nantu na Francoskem, je bil aretiran. Guyot je star šele 26 let in je pred dvema letoma zapustil duhovniški seminar. Nastavili so ga v Cerdonu, kjer je učil kršč. nauk na dekliški šoli. Klerikalci ga niso mogli zadosti prehaliti, kako goreče in po- žrtvovalno se je posvetil svojemu pok- licu in s kako sveto vnemo je pouče- val svoj predmet na dekliški šoli. Ni pa trajalo dolgo, ko so se opazile na njegovih učenkah prav čudne spre- membe; mnogo jih je bilo, ki so du-

ševno in telesno zbolele, da so bili starši v silnih skrbeh. Sprva niso ve- deli, kdo je pravi provzročitelj vsega zla, končno pa so jeli le sumiti pobož- nega vikarja. Jeli so strogo paziti nanj in slednjč se je res posrečilo, zalotiti ga „pri delu“. Starši dotičnih deklet so na to vložili ovadbo na drž. pravd- ništvo, ki je takoj poslalo v Cerdon posebno sodnijsko komisijo. Guyot je o pravem času zaslutil pretečo nevar- nost in jo je popihal. Vender se je po- srečilo ga ujeti in ga izročiti sodišču. Preiskovalna sodnijska komisija je do- gnala, da je ta „častivredni“ božji namestnik oskrupil nič manj ka- kor 23 deklic v starosti 7 do 11 let na najostudnejši način. Deklicam je obljubljal svetinje, rožne vence in svete podobe in jih vabil v zakristijo, kjer je nato na najostudnejši način za- dostil svoji pohotnosti. Zanimivo je, da je Guyot, čeprav je šele 2 leti „duše pasel“ priredil že dvoje romarskih vla- kov v Lurd. Ali se je hodil oči- ščevat?

* **Nepričakovano pojasnilo.**

A.: »Sedaj bi pa vendar rad vedel zakaj opazujete neprestano mojo ženo?« — B.: »Ali Vam moram to povedati?« — A.: »Da, zahtevam od- ločno!« — B.: »No, vidite, kadarkoli jo opazujem, si mislim, te-le bi pa ne maral!«

* **Bogata polževa večerja.**

Dva elegantna Parižana sta nedavno jedla za stavo polže. Stava je znašala 1000 frankov, ki jih dobi tisti, ki bo v jedi polžev drugega prekosil. In začela sta jesti z veliko naglico. Ko se je prvi gospodov vstavil kot pre- magan, je bil drugi pri 243. polžu. In še jih je par navrgel, potem pa spravil tisočak. Bogata slinasta ve- čerja mu ni prav nič škodovala.

* **Pet zakramentov v par- minutah**

je prejela te dni neka bolna deklica v bolnišnici v Ženovi. Ime je tej »srečni« deklici Berta Hug ter je doma iz Švice. Bila je dosedaj protestantinja, a se je »spre- obrnila«. Najprej ji je škof podelil sv. krst, potem jo je obhajal in bir- mal. Nato so jo civilno poročili z nekim mladim Italijanom, takoj nato še cerkveno, a končno ji je podelil škof še poslednje olje. Tako oboro- žena se je odpravila — na boljši svet.

* **Zakaj so mrtvi še dva dni po smrti na zemlji.**

V neki višji dekliški šoli je razlagal učitelj pogrebne običaje na Jutrovem ter vprašal, zakaj imamo pri nas mrt- vece še dva dni po smrti nepoko- pane. Nastal je molk, nato pa se oglasi neka učenka: »Ker še morajo priti poprej v časopise!«

* **Najbogatejši mož na Ba- varskem**

je v Regensburgu biva- joči knez Thurn-Taxis. On obdači na Bavarskem najvišjo kapitalno rento 947820 mark z 37912 markami na leto. Vrhu tega plača najvišji zem- ljiščni davek z 30000 markami. Za njim je najbogatejši državni svetnik grof Törring-Jettenbach, svak vojvode Karla Teodorja Bavarskega.

* **Dobro plačani pismo- noša.**

V zlati deželi Alaska je zim- ske mesece promet zelo oviran, da, skoraj nemogoč. V začetku novembra pride tja zadnji parnik, potem pa morje zamrzne, deželo pokrije visok sneg in prebivalstvo ostane pol leta izključeno iz vsake zveze. V začetku januarja odrine iz Seetleja pismo- noša preoblečen v eskimoja. Ker za- radi hude zime ne more nositi ni- kakih zavojev, zašijejo mu na svilnat papir napisana pisma pod podvlako njegovega kožuha. Pismo noša je ob- orožen z revolverjem ter mora nositi seboj tudi živež, ker mora prehoditi nad 2000 km. Največje težkoče mu delajo reke, ki zaradi deročega toka ne zamrznejo ter jih mora prebrestiti ali preplavati. Za vsako dostavljeno pismo dobi 60 mark. Lansko zimo je napravil to pot dvakrat ter zaslužil 14000 mark.

Nadvojvoda in huzar. Nadvojvoda Jožef je poslal staremu huzarju Mih. Taru v Kopošvaru, ki se je pod njegovim poveljstvom boril pri Kraljevem gradu ter izgubil v bitki desno nogo, 100 gld. ter sledeče pismo: »Pobili smo Nemce, toda bili so močnejši kot mi. No, huzarji so vedno zmagali. Naj vas Bog blagoslovi ter vam da srečno novo leto. Vaš stari tovariš nadvojvoda Jožef.«

Za omiko policajev. Načelnik curiške policije je sklenil, da svoje ljudi izomika po londonskem načinu. Vsak dan poučuje službe proste policaje učitelj plesa v dvorljivosti in lepem vedenju. Uče se posebno, kako se morajo pri raznih prilikah obnašati dostojanstveno in prikupljivo. Pouk v lepem vedenju daje sam policijski načelnik.

Iz perzijskega harema. Angličanka Muriel Baddigton, ki je bila poročena s stričnikom perzijskega šaha in je ubežala po smrti svojega soproga s pomočjo angleškega poslanika v domovino, ve marsikaj zanimivega povedati iz svojega petletnega zakona. »Moj sin »Allah Nasrit« (božji dar), tako pripoveduje Angličanka v nekem listu, »je bil že kot štirileten deček popolen avtokrat. Vsak vaški otrok je bil njegov suženj. Brez pomoči angleškega poslanika bi sploh nikdar več ne videla svoje domovine, kajti trikrat so poskusili po smrti mojega soproga zastrupiti mi jed. Ker se s perzijskim pajčolanom, ki pokriva celi obraz, nisem mogla prav sprizniti, oblekla sem se večkrat v služabniško obleko, da sem si lažje ogledala prodajalne in mesto. Kot ideal lepote se smatrajo v Perziji temne oči in črne obrvi, ki se na čelu stikajo. Če so lasje svetli, se morajo temno pobarvati v kopeli, ki navadno traja od rane jutra do poznega večera. Veliko senzacijo je vzbujala pri perzijskih damah moja obleka z mnogimi nabrancei, toda kmalu so vpeljale tudi šahove sestre nabrance na dvoru. O korzetu pa Perzijanke nočejo nič slišati. Izobrazba je pri perzijskih damah postranska stvar; marsikatera princezinja ne zna niti čitati niti pisati. Ločiti in v drugič poročiti se morejo le bogate in vplivne žene. Služabnice so po veliki večini arabske sužnje. Sužnje kaznujejo ali celo obglavijo, navadno radi malenkostnih pregreškov, večkrat samo radi prestopkov v varstvo jim izročeni otrok; odlične Perzijanke se namreč bore malo brigajo za svoje otroke. Imovina se navadno razdeli enakomerno med sinove, hčere dobe samo polovico deleža kot doto in si morajo iz tega v zakonu preskrbovati obleko in lepoticje«.

Dekleta, ki bi se rada možila najdejo pravi raj v zapadnih ameriških državah, kakor v Kansasu Washingtonu, Arizoni itd. Tam je toliko samevajočih mož, da ne gledajo ne na mladost, ne na lepoto, najmanj pa na denar pri nevestah, da le dobe družico, pa so zadovoljni. — Tako prinaša v Chikagu izhajajoči list »Record-

Herald« sledeče vzdih samotarja iz Arizone: »Tu potrebujemo cele vagone žensk, prej ko jih dobimo, bolje je. Postava, obraz in starost so postranske stvari, da so le ženske. Seveda bi dobrim in lepim ženskam dali prednost, toda prosilci ne smejo biti izbirčni. Na tisoče rogate živine stoje do kolena v detelji, dežela je bogata in mladi moški so varčni in premožni. Toda žen ne morejo dobiti. Teh nam manjka.«

Kdaj so sežgali zadnjo »čarovnico«. To se je zgodilo v »kulturni in prosvetljeni« Nemčiji isti dan, kakor se je rodil veliki pesnik Goethe. Takrat je živel v ženskem samostanu Unterzell pri Würzburgu duhovnik, ki je kahal iz »neznanih« vzrokov hudo sovraštvo zoper nuno Marijo Renata, rojeno baronico Singer plem. Mossau. Po starem običaju je dobival spovednik na veliki četrtek od vsake nune po eno jajce v dar. Ko je leta 1749 dala nuna Renata duhovniku jajce v roko, začutil je ta hipoma bolečine v roki, ki niso hotele izginiti. Sumljiv dogodek je prišel pred knezoškofijsko preiskovalno komisijo, ki je kmalu prišla do prepričanja, da je bilo jajce začarano ter je nuno obsodila v smrt na grmadi. Toda knezoškof je bil blag mož; pomilostil je nuno, da so jo — obglavili in šele potem mrtvo truplo sežgali. Obsodba se je izvršila 28. avgusta 1749. Kmalu po smrti je spovedniku roka — ozdravela.

Loterijske srečke.

Brno, 3. februarja.	29, 52, 14, 33, 60.
Dunaj, 30. januarja.	50, 25, 85, 58, 52.
Trst, 23. januarja.	24, 32, 72, 17, 46.
Gradeo, 30. januarja.	41, 13, 29, 65, 88.
Praga, 27. januarja.	48, 65, 15, 34, 88.
Linc 23. januarja.	36, 30, 28, 4, 88.

Vsaka rodbina

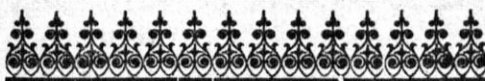
naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

kot primes vsakdanji kavni pijači.

Spominjajte se dljaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Najnižje cene. Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

Skrbno izdelovanje.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg.

Škrat

Jedini slovenski humoristično-satirični tednik, ki prinaša izključno (6) originalne slike!
Izhaja v Trstu vsako soboto.
Naročnina za vse leto 6 K, za 1/2 leta 3 K. — Posamezne številke se prodajajo po 10 stotink.
Zahtevajte brezplačno številke na ogled!

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.
Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na svojo firmo.

Red Star Line

Antwerpen New York

KAROL REBEK

od c. kr. vlade potrjeni zastopnik

proge 1826-33

„Rdeča zvezda“

Ljubljana, Kolodvorske ulice 41

od južnega kolodvora druga hiša na desno.

Najkrajša, najcenejša in najboljša vožnja

v Ameriko

je na brzoparnikih te linije.

Potniki bodo edino pri meni brezplačno zdravniško preiskani.

Veljavne vozne listke in natančni pouk izseljencem dobi se v moji pisarni: Kolodvorske ulice št. 41.

Karol Rebek.

Stanje hranilnih vlog:

18 milijonov kron.

Rezervni zaklad:

nad 550.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Posoja se na zemljišča po 4 1/4% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje, in sicer po 4 1/2% do 5%.

Hamburg-Amerika Linie

Največje najstareje parobrodno društvo na svetu.

Njega parobrodje obsega 280 velikanskih parnikov.

v Ameriko zanesljivo v 6 dnevih

direktna najhitrejša prekomorska vožnja z brzoparniki iz Hamburga v Novi York ali pa v Halifax.

Brezplačna vsakovrstna pojasnila daje od visoke vlade potrjeni zastopnik:

Hamburg-Amerika Linie

Fr. Seunig v Ljubljani

Dunajska-cesta št. 31 poleg velike mitnice ali šrange.